

כי באור פניך נתת לנו תורת חיים
By the Light of Your Face, You have given us Living Torah:
The Windows of the Bet Midrash

The Windows of the Temple

1. I Kings 6:2-5

The House which King Solomon built for the LORD was 60 cubits long, 20 cubits wide, and 30 cubits high.

The portico in front of the Great Hall of the House was 20 cubits long—along the width of the House—and 10 cubits deep to the front of the House. He made windows for the House, shekufim atumim. Against the outside wall of the House—the outside walls of the House enclosing the Great Hall and the Shrine—he built a storied structure; and he made side chambers all around.

2. Abarbanel

(After bringing the Gemara below, and objecting,) It is more accurate to explain that they are opposites. *Shekufim* from the language of opening and overlooking as in Gen. 26 “And Avimelech spotted” or Judges 5 “By the window she peered.” *Atumim* from the language of closed, as in Prov. 21 “closed his ears”. The idea is that the windows were built like lattice, as the kings make with a thin partition with thin breaks. Kings stand at those windows and see everything, but they are not seen. And because the windows are partially open and partially closed, it is as if they are made of both, and they are called “open closed” similar to “resident alien.” And Solomon made these windows so that light would penetrate the windows but people outside would not see a thing. And since Scripture says “he made for the house” rather than “in the house”, I will propose another manner of interpretation: *shakuf* implies outlook rather than openness, ie seeing. And it seems to me that Solomon commanded to make glass windows that are transparent, that is to say visible and bright themselves, but also sealed because they were blocked rather than open since they are made of glass.

3. Vilna Gaon (18th Cent.)

That is to say open windows with doors so that it is possible to close them.

מלכים א' ו: ב-ה

וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שְׁשִׁים־אַמָּה אָרְכוֹ וְעֶשְׂרִים אֶחָד וְשָׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ: וְהָאוֹלָם עַל־פְּנֵי הַיֵּכָל הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה אָרְכוֹ עַל־פְּנֵי רֹחַב הַבַּיִת: עֶשֶׂר בְּאַמָּה רֹחַבוֹ עַל־פְּנֵי הַבַּיִת: וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חַלּוּנֵי שְׁקוּפִים אֲטוּמִים: וַיִּכְּן עַל־קִיר הַבַּיִת יָצוּעַ [יְצִיעַ] סָבִיב אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לַהֵיכָל וַלדְבָרֵי וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סָבִיב:

אברבנאל

... ויותר נכון לפרש בזה שהם שמות הפכיים ר"ל "שקופים אטומים" מלשון פתיחה והשקפה כמו (בר' כ"ו) "וישקף אבימלך"; (שופ' ה') "בעד החלון נשקפה"; ו"אטומים" מלשון סתימה, כמו (משלי כ"א) "אטום אוזנו"; וענינו שהיו החלונות האלו עשויים בתקון מלאכה כמו אשנבים וחרכים, כדרך שעושים המלכים מעניין שבכה דקה בסדקים דקים, שהמלכים עומדים שם בחלונות ההם והם רואים את הכל ואינם נראים. ולפי שהיה בחלונות חלק מהפתוח וחלק מהסתום כאילו הם מורכבים משניהם, וקראם "שקופים אטומים" על דרך "גר ותושב". והנה עשה שלמה זה, לפי שיבוא אור לבית מאותם חלונות ולא יוכל אדם מבחוץ לראות דבר. וזמאשר אמר הכתוב "ויעש לבית" ולא "ויעש בבית" אדרוך אני דרך אחר מהפשוט: "שקופים" אינם פתוחים כי אם מעניין השקפה והיא הראיה. וידמה ששלמה צוה לעשות חלונות מזכוכית שהם שקופים, ר"ל נראים ובהירים בעצמם והיו אטומים כי לא היו פתוחים כי אם סתומים, להיותם מזכוכית

גר"א

לומר חלונות פתוחים ועם דלתות שיהא אפשר לסתום אותם

4. Talmud Menahot 86b (Soncino)

Command the children of Israel that they bring unto thee pure olive oil beaten for the light. R. Samuel b. Nahmani said, 'Unto thee', but not unto Me, for I am not in need of light. The table was on the north side and the candlestick on the south side. R. Zerika said in the name of R. Eleazar, I am not in need of food and I am not in need of light. And for the house he made windows broad and narrow; 'broad' without and 'narrow' within, for I am not in need of light.

5. Pesikta d'Rav Kahana

Rabbi Hanina said: There were windows in the Temple, and from them light would disperse to the world. What is the reason? "He made for the house windows that were broad and narrow," Both broad and narrow. They got smaller within and broader on the exterior, in order to disperse light to the world. Rabbi Levi said: The custom is [for windows to open] inwards in order to draw light in, but the Temple windows were narrow within and broad outside, in order to disperse light to the world.

6. Yerushalmi Yoma 5:3/4

It is taught: Before the ark was taken, [the High Priest] would enter and exit by the light of the ark. Once it was taken, he would grope his way in and grope his way out.

Who Needs Windows?

7. Talmud Bavli, Ta'anit 20a-b

Our Rabbis have taught: A man should always be gentle as the reed and never unyielding as the cedar. Once R. Eleazar son of R. Simeon was coming from Migdal Gedor, from the house of his teacher, and he was riding leisurely on his donkey by the riverside and was feeling happy and elated because he had studied much Torah. There chanced to meet him an exceedingly ugly man who greeted him, 'Peace be upon you, Sir'. He, however, did not return his salutation but instead said to him, 'Reika (Worthless!), how ugly you are. Are all your fellow citizens as ugly as you are?' The man replied: 'I do

מנחות פו ע"ב

ויקרא כד, ב) צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך אמר רבי שמואל בר נחמני אליך ולא לי לא לאורה אני צריך: שלחן בצפון ומנורה בדרום אמר ר' זריקא אמר ר' אלעזר לא לאכילה אני צריך ולא לאורה אני צריך (מלכים א' ו, ד) ויעש לבית חלוני שקופים אטומים תנא שקופין [מבפנים] ואטומים [מבחוץ] לא לאורה אני צריך

פסיקתא דרב כהנא כ"א "קומי אורי" (כ"ט)

אמר ר' חנינא: חלונות היו בבית המקדש ומהן היתה אורה יוצאת לעולם. ומה טעם? (מלכים א' ו' ד') "ויעש לבית חלוני שקופים אטומים" - שקופות היו ואטומות היו. מקטינות מבפנים ומרחיבות מבחוץ, כדי להוציא אורה לעולם. אמר ר' לוי: בנוהג מבפנים, כדי להכניס אורה לתוכו, אבל חלונות בית המקדש לא היו כן, אלא מקטינות מבפנים ומרחיבות מבחוץ, כדי להוציא אורה לעולם.

תלמוד ירושלמי (ונציה) מסכת יומא פרק ה דף מב טור ג/ה"ג
תני עד שלא נטל הארון היה נכנס ויוצא לאורו של ארון משניטל הארון היה מגשש ונכנס מגשש ויוצא

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כ עמוד א

תנו רבנן: לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארוז. מעשה שבא רבי אלעזר (בן רבי) +מסורת הש"ס: ברבי+ שמעון! ממגדל גדור מבית רבו, והיה רכוב על חמור ומטייל על שפת נהר, ושמח שמחה גדולה, והיתה דעתו גסה עליו מפני שלמד תורה הרבה. /עמוד ב/ נזדמן לו אדם אחד שהיה מכוער ביותר. אמר לו: שלום עליך רבי! ולא החזיר לו. אמר לו: ריקה, כמה מכוער אותו האישי! שמא כל בני עירך מכוערין כמותך? אמר לו: איני יודע, אלא לך ואמור לאומן שעשאני כמה מכוער כלי זה שעשית. כיון שידע בעצמו שחטא ירד מן החמור ונשתטח לפניו, ואמר לו: נענית לך, מחול לי! - אמר לו: איני מוחל לך עד שתלך לאומן שעשאני ואמור לו כמה מכוער כלי זה שעשית. היה מטייל אחריו עד שהגיע לעירו.

¹ Many manuscripts read Shimon ben Elazar.

not know, but go and tell the craftsman who made me, "How Ugly is the vessel which you have made".
When R. Eleazar realized that he had done wrong he dismounted from the donkey and prostrated himself before the man and said to him, 'I submit myself to you, forgive me'. The man replied: 'I will not forgive you until you go to the craftsman who made me and say to him, "How ugly is the vessel which you have made"'. He [R. Eleazar] walked behind him until he reached his native city. When his fellow citizens came out to meet him greeting him with the words, 'Peace be upon you O Teacher, O Master,' the man asked them, 'Whom are you addressing thus?' They replied, 'The man who is walking behind you.' Thereupon he exclaimed: 'If this man is a teacher, may there not be any more like him in Israel!' The people then asked him: 'Why?' He replied: 'Such and such a thing has he done to me. They said to him: 'Nevertheless, forgive him, for he is a man greatly learned in the Torah.' The man replied: 'For your sakes I will forgive him, but only on the condition that he does not act in the same manner in the future.' Soon after this R. Eleazar son of R. Simeon entered [the Beit Hamidrash] and expounded thus, A man should always be gentle as the reed and let him never be unyielding as the cedar. And for this reason, the reed merited that of it should be made a pen for the writing of the Law, Tefillin and Mezuzot.

יצאו בני עירו לקראתו, והיו אומרים לו: שלום עליך רבי רבי, מורי מורי! אמר להם: למי אתם קורין רבי רבי? - אמרו לו: לזה שמטייל אחריו. אמר להם: אם זה רבי - אל ירבו כמותו בישראל. - אמרו לו: מפני מה? - אמר להם: כך וכך עשה לי. - אמרו לו: אף על פי כן, מחול לו, שאדם גדול בתורה הוא. אמר להם: בשבילכם הריני מוחל לו. ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן. מיד נכנס רבי אלעזר בן רבי שמעון ודרש: לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז, ולפיכך זכה קנה ליטול הימנה קולמוס לכתוב בו ספר תורה תפילין ומזוזות.